

Megjelenik minden hó 1-én.
Előfizetési díj egy évre 30000 K.
Amerikában az előfizetési díj
portóval 2 dollár.
Tíz példányt portómentesen küldünk.

A PÜSPÖKIMETHODISTA
EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
WALLRABENSTEIN JAKAB
Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. sz.
Hova a kéziratok és előfizetések küldendők.

„Semmit sem hallottunk arról, hogy Szent Lélek is van.“

(Ap. csel. 19., 4—7.)

A Duna mellett laktam három évig. Hiveim nagy része halászzattal foglalkozott. El-elhúztam munkájukat. Az egyik kis hálócskát dobott a vízbe s úgy várta a zsákmányt, a másik pedig egy hosszú, erős zsinórra szánál is több horgot akasztva, ezzel igyekezett minél több halat fogni. Mikor többen ültek egy nagy csónakba, hogy a Duna egy-egy nagyobb részét járják be a legnagyobb hálóval, akkor felhúzták az árbóca a vitorlát. De amíg kedvező szél nem fujt, hiába ültek a kormányhoz s a hálóhoz, a csónak nem indult. Pedig rendben volt minden, csónak is, háló is, kormányrud is, meg a halászok beosztása is, mindenki tudta, mit kell tennie, még sem indult a csónak s a halászok nem tudtak hálójukkal s evezőikkel dolgozni. Hiányzott a legfontosabb: a szél! Hiányzott a vitorla éltető eleme, hajtóbereje! Milyen kedvező irányból jött a szél, megduzzadt a vitorla, s repült az eddig lomhán álló csónak. Kormányos is, halászok is, csak úgy sürögtek, forogtak, mozogtak; siettek bedobni a hálót, hogy a kedvező szelet kihasználják s eredményes legyen halászatuk.

Pál apostol hittérítői útján Efezusba érkezett. Efezus Kisázsiának virágzó kereskedelmi központja volt. Népes és jómódu város. Különösen ötvösipara virágzott. Artemis vagy Diana istennő tiszteletére a kölni dómnál is nagyobb templomot építettek az efezusiak. Az ötvösök nemcsak Diana-szobrocskákat, de kis Diana-templomokat is készítettek ezüstből s ez jelenlény nyereséget adott a kézműveseknek. Efezus szerette a cirkuszi mutatványokat is. Azért építettek egy 56.000 embert befogadó cirkuszt. Ebben a gazdag, iparilag és kereskedelmileg fejlett, mulatni vágyó városban volt egynehány ember, aki Keresztelő János tanításáról értesül-

ve, elhagyta a bálványimádást s a test büns kívánságainak kielégítését. Új életet kezdtek. Természetes, hogy a megváltozott, új életben is volt még sok gyarlóság és tökéletlenség. Mikor Pál apostol megismerkedett velük, mindezeket látta. Azért intézte hozzájuk ezt a kérdést: «Vettetek e Szent Lelket, mikor hívökké lettetek?» Pál tudta, hogy Szent Lélek nélkül nem fejlődhetik, nem haladhat a hívő ember, éppen úgy mint a vitorlás hajó nem haladhat szél nélkül.

Olyan választ adtak, amilyent adhattak: «Egyáltalán semmit sem hallottunk arról, hogy Szent Lélek is van!»

Ők «János keresztségére» keresztekedtek, de az «Ur Jézus nevére» még nem! Ők nem tudták azt, hogy a János keresztsége, csak vízzel való keresztség, és az Ur Jézus keresztsége pedig «tűzzel és Szent Lélekkel» való keresztség. Ők arról még nem tudtak, hogy a Szent Lélek kitöltött ama első tanítványokra, hogy a Szent Lélek ama tanítómester s ama vigasztaló, mely Jézus követőit oktatja, tanítja, felvilágosítja s megerősíti. Ők nem tudták, hogy Jézus maga helyett a Szent Lelket küldte tanítványainak, hogy ez velük legyen láthatatlanul, amint ő velük volt eddig láthatóan. Pál apostol mindezt elmondotta nekik. Most megkeresztekedtek az Ur Jézus nevére s úgy vettek Szent Lelket. Micsoda hatalmas átalakuláson mehetek keresztül, miután a János keresztségén kívül most már a Szent Lélek keresztségében is részesültek! Pál két évig tartózkodott köztük s tanítása, csodatettei által ők is részesei voltak annak a nagy isteni áldásnak, ami az alatt az idő alatt az Ige és a Szent Lélek által kiöntött az ottani hívőkre.

Ha Pál apostol ma eljönne a különböző keresztyén felekezetekhez s gyülekezetekhez s végig figyelne a keresztyének gondolkodását, felfogását, életmódját, istentiszteletét, s egymás-közi viselkedését, nagyon szomorú lenne s megint felvetné azt a fontos kérdést: «Vettetek-e Szent Lelket, mikor hívökké lettetek?»

Az egyik vett bizonyos szokást s tanítást az őseitől, az iskolája vagy az egyháza révén s ezt fölébe helyezi a Szent Léleknek. A másik vett a Jánosi keresztség által indítást arra, hogy az Artemis vagy Diana templomát többé ne látogassa, a bálványoktól elszakadt, nem káromolja az Istent, a Jézust, a Szent Lelket, nem részegeskedik, nem lop, nem paráználkodik. De tovább nincsen. Azóta hajója rendben van, készen, áll az indulásra, evező is, kormány is, árbóc is, vitorla is, minden a maga helyén, de élet, mozgás, sürgés, forgás, haladás, hallogás, az nincsen, mert a vitorlából hiányzik a szél, a durva bűnöktől megtisztított, a jánosi keresztséggel megkeresztelt szívből hiányzik a **Szent Lélek!**

Nagyon, de nagyon sokan ma is azt a feleletet adnak Pálnak: Egyáltalán semmit sem hallottunk arról, hogy Szent Lélek is van!

Pedig van!

De ember nem adhatja, csak Jézus! Ember adhatja a jánosi keresztséget, a vizkeresztséget, akár kisgyermeknek, akár pedig felnőtteknek. De ember nem adhat Szent Lelket! Ezt egyedül Jézus Krisztus adja!

Menj csak a különböző neveket viselő keresztyénekhez s vizsgáld őket, vajjon csakis az „godafent valókat” keresik-e, ahol a Krisztus van? vajjon a „haragot, dühöt, gőgöt, felfuvalkodást, irigységet, pártoskodást, pereskedést, bosszúállást, rágalmozást, önzést, fősვნყenyiséget s egyéb bűnös testi kívánságot s gonosz indulatot a vizkeresztség lemosta-e, mikor hívők let-

tek? Menj és vizsgáld, vajjon ott találsz-e lelkekben, életükben, gondolkozásukban, s cselekedeteikben a szeretetet, az örömet, a békét, a hosszútűrést, a szíveséget, a jóságot, a hitet, a szelidséget, a mértékletességet, a könyörületes szívet, az alázatosságot, a szelidséget; nézd, vajjon hordozzák-e egymás terhét, elszertvedik-e a gonoszt s tesznek-e helyébe jót, s megbocsátanak-e egymásnak, amint az Ur Jézus is megbocsátott?

Ha nem találsz a **Léleknek** ezen gyümölcsét, akkor annak az az oka, hogy csak vízzel vannak az illetők megszentelve, de **«Szent Lélekkel»** még nem! Az az oka, hogy eddig csak emberekkel vagy emberi szokásokkal s emberi szervezetekkel jutottak érintkezésbe, de magával az Urnak Szent Lelkével még nem.

Látod, Szent Lélek nélkül gyáva az Ur Jézusnak kis csapata, bezárkózik. De a Szent Lélek keresztségében részesülve bátor hitvalló s bizonyágtévő csapattá változik át, aki a több ezer főből álló tömeg előtt hirdeti a feltámadott Krisztust. Látod, Szent Lélek nélkül gyáva az a Péter, egy cselédnőktől is megijedt, de Szent Lélekkel megkeresztelve, kész ügy meghalni, mint szeretett Megváltója, Mestere!

Hívó lettél? Szép. Elhagytad az Artemis bálvány templomát s pogány, bűnös életmódot? Szép. De több kell! A lélek cselekedetei kellene, ezeket pedig csak a Szent Lélekkel való megkeresztelkedés adja meg!

Vizsgáld magad kedves olvasó, kedves hívő testvérem, vajjon milyen a keresztséged? El-

„Vessetek le minden gonosz- ságot és csalást!”

Péter első levelének 2-ik részében az 1-4. versig ezeket olvassuk: «Levetve tehát minden gonosz-ságot, minden csaiást és képmutatást, irigységet és minden rágalmozást, mint most született csecsemők, az okos és hamisítatlan tej után vágyódjatok, hogy ezáltal növekedjétek üdvösségre, ha megkóstoltátok, milyen jóságos az Ur.»

Lehetséges az, hogy Péter e szavakat megtért emberekhez intézi, akik megkóstolták már milyen jóságos az Ur? Szükség van még ilyen intésre? Ha nem volna rá szükség, még a megtérteknél, akkor az apostol bizonyára nem irta volna ez intést. Ő jól ismerte úgy a saját, mint a mások szívét s így jól tudta, hogy az intés nem felesleges.

Hogy kimutassam, milyen szükséges ez az intés, egy példát akarok elmondani.

Egy fejedelem egyszer egy vándorcirkuszra akadt. Éppen akkor ért a kocsihoz, mikor az igazgató ostorral rácsapott a saját kis fiára, mert nem tudta azokat a nyakfőrő mutatóványokat csinálni, amit a felnőttek. A fejedelem meg-

szánta a kis fiút. Odalépett az igazgatóhoz s eikérte tőle a fiút, ő majd felneveli. Az igazgató beleegyezett, mert tudta, hogy fiából úgy sem lesz sohasem jó kötéltáncos. Odaadta a fejedelemnek, kitől még nagy összeg pénzt is kapott.

A fejedelem magával vitte a fiút kastélyába. Micsoda változás. Eddig cirkuszfiu volt, most a fejedelem fia. A fejedelem kegye által egész más állást foglalt el most a világban.

De bizony még sok rossz szokása van a fiúnak, amit magával hozott a cirkuszból s a mi nem illik a fejedelem fiához. Az udvarmester minduntalan figyelmezteti, erről is, arról is le kell szokni. A régi, cirkuszi szokásokat le kell tennie s olyan viselkedést tanusítani, amilyen a fejedelem fiához illik.

Érted a hasonlatot? A fejedelem Jézus Krisztus; a szegény cirkusz fiu te, meg én vagyunk. Az Ur kivezetett minket a bűnből, a világból s Isten gyermekeivé, Isten dicsőségének részeseivé tett minket. De még a cirkuszfiu rossz szokásai s rossz tulajdonságai bennünk vannak; még nem tudunk új hivatásunkhoz méltóképen viselkedni. Azért int az apostol: «Levetve tehát a gonosz-ságot!»

Ugy-e, mily jó volt, hogy az Ur nem nézte büncidet, hanem vérevel tisztára mosta a bűn

nyerted-e már a jánosi keresztséget, hívő lettél-e már? Aztán elnyerted-e már a tüzzel és Szent Lélekkel való keresztséget Krisztustól?

Tudod-e, hogy Szent Lélek is van?

Látod-e Ezékiellel azt az óriási mezőt, tele kiszáradt csontokkal? Csend, borzalom mindenfelé, a halál birodalmában vagy. De hallgass csak, mennyei szózat szól: ime, én bocsátok ti belétek lelket és életet! Óh, micsoda élet, micsoda mozgás, micsoda sürgés, forgás, micsoda zugás és indulás, micsoda megelégedés! Élnek, mozognak az előbb még kiszáradt csontok! Élet fakadt az Ur Lelke nyomán!

Pünkösdi a Szent Lélek kitöltésének ünnepén, halljad az Ur üzenetét: Adom az én Lelkemet ti belétek és életet!

Halljad Ker. János szavát: Én ugyan vízzel keresztteltek titeket megtérésre, ám az, akl utánam jön — Szent Lélekkel és tüzzel kereszttel titeket!

Halljad Jézusod szavát: «Venni fogtok erőt, miután a Szent Lélek eljön rátok és tanuim lesztek Jeruzsálemben, az egész Judeában, és Samáriában, sőt a föld végső határáig!»

Kedves testvérem, ime, hallottad, hogy van Szent Lélek s azt is, hogy azt ki adja! Kérd Jézusodat, adja meg neked is a Szent Lélekkel való keresztséget, hogy mondhassad: Hála Istennek érte, hogy van Szent Lélek!

W. J.

— **Eljegyzés Nyiregyházán.** Nagy Zsófia gyülekezeti testvérnőt eljegyezte Viktor Róbert segédpredikátor. Az eljegyzési ünnepélyen a nyiregyházi ifjuság szép virágcsokrokkal s szép énekkel üdvözölte meg a jegyespárt s azok szüleit. Az ifju jegyespárnak kívánjuk Isten áldását.

Funk M. superintendens 10 napig Németországban tartózkodott május hó folyamán, különböző gyűléseken vett részt, amelyek a missziói munka mélyítését célozták.

Szerkesztőnk mint a magyarországi missziói konferencia delegáltja kiküldetett a délnémet és északnémetországi konferenciákra **Karlsruhe** (jun. 10.) és **Bremen** (jun. 17.) városokba, hogy résztvegyen az európai methodismusnak 75 éves jubileumán s képviselje a magyarországi munkát. Utja 4 hetet fog igénybe venni, amiért is kérjük az olyasók szives türelmét ha lapunk júliusi száma nem jelenik meg pontosan elsején. A júliusi szám, azért nem fog elmaradni.

Szabó Ede testvérünk, a nyiregyházi gyülekezet agilis kolportörje az Urtól vett indítás szerint eltávozott tőlünk s Nagyszombaton fog letelepedni s a déli methodistáknál kolportóri s helyipredikatori állást betölteni. Szabó testvé-

által ütött sebeidet s megkóstolhattad, milyen jószágos az Ur. Azért kell levetkezned a «gonoszságot». Mit ért Péter ezalatt?

Van egy könyvecske az u. n. «Szív könyvecske», ebben le van rajzolva az ember belseje. Ott látjuk a különböző bűnöket állatok alakjában. A páva jeleníti a hiúságot; a bakkecske a paráznaságot, a disznó a züllést, a teknősbéka a butaságot, a kígyó az irigységet; a középen ott áll az ördög! Ő a szív ura! Ettől a képtől vissza lehet riadni, különösen akkor, ha arra gondolunk, hogy így néz ki belül a mi szívünk.

De egy másik kép is van a könyvecskében: A szív a szentlélek hatása alá kerül. Az állatok is meg az ördögök is kivonulnak a szívből.

Vajjon milyen állatok laknak az említettek közül a te szívedben?

Tán van valaki ismerőseid körében avagy a gyülekezetben, akivel nem rokonszenvezel, kerülöd. Akkor érzed jól magad, ha az illetőt nem látod. Esetleg intted is, de nem használt. Most az illető bajba kerül. Üzlete rosszul megy. Avagy beteg lesz. Övéi szenvednek. Ennek láttára szívedben egy gondolat ölt alakot, amit ugyan hangosan ki nem mondasz, de benső jóleséssel mondd bizonyos kárörvendéssel: «Ugy kell nekil»

Látod, ez «gonoszság», ennek nincs helye hívő szívben!

Avagy valamelyik testvér egyszer megbántott téged. Rágalmakat szórt ellened. Ezt rossz néven vetted tőle. Nem tudtad elfelejteni. Ahányszor látod, keserűség támad a szívedben s nem sziveled az illetőt.

Látod ez is «gonoszság». Lehet «bosszuvágy» is a szívedben. Felhasználsz minden kis alkalmat, hogy a neked nem kedves testvéren, üss egyet, mert ez jól esik bosszuvágyadnak. Lehet «féltékenység» is a szívedben. Azt hiszed, te vagy egyedül a jó, a tökéletes, az igaz hívő, s irigykedő féltékenységgel nézed, ha más valaki náladnál jobb, hűségesebb, kedvesebb s ha mást jobban szeretnek az emberek, mint téged.

Vagy ott van szívedben a «fősvénység». Szeretnél mindent magadhoz kaparintani. Egyik hold földet a másik után; egyik milliót a másik után. Adakozni nem szeretsz, mert akkor elfogy az ezüstöd és aranyad. Attól félsz, hogy éhen halsz, ha bőkezűen adakozol, tehát inkább bezárkózol, hogy ne kelljen adakozni, vagy ha felszólítanak adakozásra, akkor zugolodsz, hogy mindig a zsebedet ütik az Igehirdetők.

Lám a «bosszuvágy», az «irigység», a «fős-

rünket a lelkész meleg szavakkal bucsuztatta s megköszönte neki a nyíregyházi gyülekezetben nagy szorgalommal kifejtett munkásságát. Az énekkar egy bucsuéneket énekelt, mire távozó testvérünk vette át a szót s elbucsuzott öregektől s fiataloktól. Urunk áldja meg gazdagon Szabó testvérünk további működését.

Beynon Ödön a detroiti magyar methodista gyülekezet lelkésze és neje április hónapban megérkeztek Magyarországra. Szept. 1-ig tartózkodnak náunk, hogy a magyar nyelvet tökéletesen elsajátítsák. Egész hazánkat bejárják, hogy személyes érintkezésből s tapasztalatból ismerjék meg a magyar népet, annak szokásait, országunk földrajzát s kulturáját. Tartózkodásuk központja Nyíregyháza lesz. Beynon lelkész testvér máris igen jól beszéli nyelvünket.

A budakeszi árvaházra Funk M. superintendens jelentése szerint gyülekezeteink következőképpen adakoztak: Budapest, német gyülekezet 2,213,450 K, Budapest, magyar gyülekezet 260,400 K, Dombóvár 244,000 K, 12 kg. bab, Döbrököz 2 kgr. bab, 12 tojás, Kaposvár 135000 K, 1 sonka, 30 tojás, 4 kgr. szappan, 2 kgr. cukor, 1 kgr. paprika, 2 kgr. zsir, 3 kgr. bab. Kaposszekeső 136.000 K, 5 kgr. bab, 4 kgr. szalonna, 6 kgr. liszt, 35 tojás, 4 kgr. zsir. Miskolc 100000 K, Nyíregyháza 329.850 K, Győrköny 205000 K, 18 kgr. bab, 16 kgr. liszt, 4 kgr. szalonna, 1 kgr. szappan, 68 tojás, 3/4 kgr. zsir. Nagyszékely 62000 K, 10 kgr. bab, 13 kgr. liszt, 4 db szappan, 1 kgr. zsir. Borjád, Pogány 262000 K, 4 kgr. zsir, 7 kgr. liszt, 1 párna tollal

és fehérenemű. Az árvák atyja áldja meg gazdagon a jószívű adakozókat. Az árvák nevében hálaosan köszöni fenti adományokat Funk M.

Adjunk bibliát a vakoknak. Dr. Matolcsy Miklósné azzal a megszívlelendő kéréssel fordul a nyilvánossághoz, hogy a nagyközönség segítse elő a világtalanoknak bibliához való juttatását. E célból lakhelyén, Farnos községben egy kis házat szeretne bérelni, melyben három személy a vakok számára írásba tenné át a biblia szövegét. A ház kibéreléséhez és a Biblia átszedéséhez foglalkozó személyek élelmezéséhez pénz kell, melyet a terv felvetője a közönség támogatásából szeretne megszerezni.

A Magyar Plakát-Misszió első plakátja husvétra 450 hirdetőoszlopon és táblán jelent meg. Nagy betűk kérdezték a járóelőktől: «Hol töltöd az örökkévalóságot? Alatta kisebb betűkkel állott az evangelium felelete: «Ugy szerette Isten a világot...» (Ján. 3:16.) Az ugyanezen szöveggel a villamoskocsikra szánt 500 kisebb plakátot pénz hiánya miatt eddig nem függeszthette ki a Misszió. 1 és fél millió korona kell hozzá, ki segít összegyűjteni? A plakátokból egyebként a Misszió eladásra is készített: a nagyobb ára tagoknak 1200, másoknak 2400, a kisebbé 400 és 800 K, ezenfelül a csomagolás és portó. Terjesszük városban és falun! A napilapok közül az «Az Ujság» között eddig egy beszélgetést a Misszió titkárával, jóindulattal emlékeztetve meg a nagyjövőjü mozgalomról.

A Kálvinista Szemle 1925. április 18-iki számában Amerikának jelenleg legnagyobb evan-

«vénység» az mind «gonoszság», amit le kell vetni.

Ha a szentlélek belevilágít a lelkedbe, akkor fogod csak észrevenni, hogy még milyen «gonoszság» van benned.

Péter intését szívleld meg és vess le minden, de igazán «minden» gonoszságot.

De még másról is beszél Péter. Le kell vetni «minden csalást». Ez is létezik. Van finom és durva csalás. Ha az édesanya ötéves gyermekével a vasúton utazik s a kalauznak azt mondja, hogy a gyermek nincs 4 éves, csak hogy még ingyen utazhasson; vagy ha 11 éves fiával utazik s azt hazudja a kalauznak, hogy még nincs 10 éves, csak hogy féljeggyel utazhasson, hogy az durva csalás. Ha valaki valamit áthoz a határon, amiért vámot kellene fizetni s azt eldugja, hogy kikerülje a megvámolást, akkor az is durva csalás. S mégis vannak Isten gyermekei közt is még, akik ezt megteszik. Nem kellene félniük attól a néhány koróna vámtól, hanem őszintén be kellene vallaniok: Ezt meg ezt viszem magammal!

Mikor a háború után legelőször voltam Svájcban, jóbarátaimtól sokféle új holmit s aján-

dékat kaptam, mert a mi pénzünk teljesen elértéktelenedett. A vám pedig igen magas volt. Sokan azt tanácsolták, hogy vegyem a ruhaféléket magamra s a kisebb dolgokat dugjam el a zsebembe. De én ebbe nem tudtam bele-menni. Kisértésben voltam, de az Ur dicsőségére mondhatom, hogy legyőztem a kísértőt. Mikor a határnál vámvizsgálatra kellett mennem, azt mondtam a tisztviselőnek: «Ezt a hátizsákom nem kell megvizsgálnia, mert ebben csupa olyan holmi van, amit 8 nappal azelőtt magammal hoztam. De ebben a kofferben csupa új holmi van, amit jóbarátaimtól kaptam.» «Mi van benne?» kérdezte a tisztviselő. «Gyapjuszövet, tea, cukor, fehérenemű.» «Már lezárhatja, rendben van, mert szeretetadomány után nem kell vámot fizetni!» Ezzel átengedett a vámvizsgálaton. Ha akkor nem lettem volna egész őszinte, hogyan diadalmaskodna most az ördög s mondaná: «Lám, lám, akkor, mikor a svájci határt átlépted, csaltál!»

Vessetek le «minden csalást!» De nemcsak a durva csalást, hanem a finomabbat is! Ha egy tisztviselő privát leveleket ír, az üzlet, vagy a hivatal hivatalos levélpapírján, akkor az csalás! Vagy ha az alatt az idő alatt, míg az üzletnek

gelizátoráról, Billy Sunday-ról írva, ezeket mondja: «zenekarral és énekkarral jár városról-városra, hatalmas evangelizáló sátorát mint valami cirkuszt, vasuti kocsik szállítják. Mindig tizezrek előtt beszél. Azelőtt masszírozó volt. Megtörténik, hogy a legelőkelőbb gyülekezet előtt is kabátját, mellényét ledobja magáról. Épen ezzel az extravagáns egyéniséggel és módszerrel hívja magára az egyháztól és Istentől sokszor nagyon távoli állók figyelmét. A legutcaibb nyelven beszél az örökkévalóság kérdéseiről.»

Mikor ezt a furcsa módon szokatlan módszerrel dolgozó újfajta, masszírozóból lett hatalmas evangelizátornak munkáját ismerteti, ezeket mondja a K. L.: «Talán nem egészen álom az, hogy külföldi református testvéreink mintájára mi is fogunk tartani a szabadban istentiszteleteket, vasárnap délután kinnt az utcasarkon. És hogy fogunk szervezni tüntető felvonulásokat a káromkodás, erkölcstelenség és alkoholizmus ellen. Nem nehéz felállni egy szószékre és onnan hirdetni az evangeliumot, de tessék csak kiállni az utcasarkokra, vagy belépni a bálterembe, mint tette egy német lelkész, legutóbb, vagy felkeresni a külvárosi lebujsokát, ehhez erkölcsi bátorság és missziói öntudat kell. Ilyesmiklyől is függ Magyarország feltámadása!»

Ilyet még a K. Sz.-ben, de más hazai prot. lapban sem olvastunk. Micsoda óriási fordulat a történelmi egyházak merev felfogásában! Egyszerre ime nem baj, ha suszter, szabó, csizmadia, talyigás, paraszt ember vagy «masszírozó» hirdeli az Igét s nemcsak felszentelt lelkész. Amit a baptisták, methodisták, az üdvhadseregbeliek

vagy a hivatalnak tartozna dolgozni, privát ügyeit fűntézi, az csalás! Pedig talán sok hívő van, aki ezt eddig nem tartotta csalásnak.

Avagy hogy egy másik dologra hívjam fel a figyelmet. Tényleg egészen hü vagy feleségedhez? Nem akad meg a szemed itt-ott egy-egy szép nőn? Aki tán jobban tetszik, beteges, vagy egyondolgozott, szenvedő feleségednél? Ha csak gondolatban is, de már vétkeztél feleséged ellen, megcsallad!

Vessetek le «minden csalást.» Még az imádkozásodba is beleviheted a csalást! Van, aki az imádkozásával hatni akar a gyülekezetre; a mélyen hívő lélek szerepébe öltözik, úgy tünteti fel magát a többiek előtt, mint akiben már semmi hiba, semmi gyarlóság. Az olyan szintén «csalást» követ el, önmagát s másokat csal, de a szíveket és veséket vizsgáló Isten nem csalhatja meg! Ő ismer mindnyájunkat s mert nagyon jól ismer, azért is int mindnyájunkat az apostol szava által:

Vessetek le minden gonosztságot és minden csalást!

«Heilig dem Herrn» nyomán szabadon.

W. J.

munkájában eddig extravaganciának, szektáskodásnak s biblia ellenesnek bélyegezték a történelmi egyházak, ha nevezettek kimentek az utcákra, erdőkbe, hegyekre, folyóvizek mellé, s ott zeneszóval, énekkarral összetoborozták az Istentől és a templomtól elszakított népet, az most egyszerre kedves, kapós, sőt ajánlatos a K. Sz. szerint a történelmi egyházaknak is. Mi szabad egyházbeliek, baptisták, methodisták, üdvhadseregbeliek, nagyon, de nagyon örülünk, hogy végre a történelmi egyházak is megmozdulnak a merevségből s a szószéket kicsit közelebb viszik a néphez, egészen az utcára v. egy kiránduló helyre, avagy egy pesti lebujsba! Mi ezt már pár száz év óta megtesszük s tapasztalatból mondhatjuk, hogy könnyebb a templomban felállni a szószékre s ott Krisztusról bizonyosságot tenni, mint az utcasarkon, avagy egy csomó részeg ember előtt, avagy a bálteremben. Ropant örülünk, hogy éppen a K. Sz. adja ki a jeleszt a «tüntető felvonulásokra» s nem fél attól ha ezt megteszik a történelmi egyházak, akkor ők is egy «methodust» követnek a baptista methodista s üdvhadsereggel. Az Ur nem nézi azt, hogy valaki «halász», «vámszedő», «írásstudó» vagy «masszírozó» volt-e, hanem szent lelket adva kiválasztott eszközének beállítja a munkába s azért jönnek a «tizezrek». Azt sem nézi az Ur, hogy valaki góthstíli, vagy románstíli, egy vagy kétkeresztes, kakasos vagy csillagos tornyu templomban hirdeti-e az ő örök ígését, avagy pedig az utcasarkokon, a korcsmákban s egyéb lebujsokban — ő azt nézi, hogy tényleg mennek-e az ő megbízottai az igazságot éhező és szomjuhozó tömegekhez. Örömmel közöljük olvasóinkkal a történelmi egyházak ezen biblikusabb felfogását s elhatározását, s még sokkal inkább örülnénk, ha nemcsak olvasnók ezeket a «tüntető felvonulásokat» hanem tényleg találkozánk velük, amikor egy baptista, egy methodista vagy egy üdvhadseregbeli harcos csapat kivonul a tűzbe s ott bizonyosságot téve Krisztusról, egyszerre csak látná, amint feltűnik egy történelmi egyházbéli harci csapat az utcán s neki támad ama ősi közös ellenségnek, a bűnnek! Ezt az «erkölcsi bátorságot s missziói öntudatot» kívánjuk a történelmi egyházaknak s akkor nagyon hamar egy fronton fogunk küzdeni, egyik mint kálmvista, másik mint lutheránus, harmadik mint baptista, negyedik mint methodista, de mindegyik mint az Ur Jézusnak kiválasztott harcosa s Szent lélek által felavatott munkása. Akkor majd nem arra néznek a harcosok, hogy ki milyen fegyverrel s milyen módszerrel küzd, hanem arra néznek, hogy a fő, hogy Jézus Krisztus hová mutat, merre jelzi az ellenséget, hogy így összefogva támadjanak az ő vitézei, ne egymás ellen, mint sajnós, ezt eddig igen sokszor tették, hanem egymással karöltve a Sátán ellen, Krisztus országának diadaláért!

HIREK NAGY VILÁGBÓL

Beszámoló a jugoszláviai konferenciáról. — Egy gazdag és áldásos hét után írom e sorokat. Konferenciánk IV. 15—19-ig tartott s mondhatom az Ur gazdagon megáldott minket. Az összes nyilvános összejöveteleinkre csak úgy tódultak az evangelium után vágyódó lelkek. Különösen a püspököknek beszédei iránt volt nagy az érdeklődés. «Mindenki mindenkoron munkában» előadásában különösen arra mutatott rá, hogy mindenki, aki Jézust szereti, aki övének vallja magát, ha nem is prédikátor, vagy vasárnapi iskolai vezető, vagy más hivatásos vagy fizetett munkás, mégis ott a saját munkahelyén, munkakörében, a társadalmi érintkezésben mindenkor bizonyosságot tehet élő hitéről beszéde, modora és cselekedéi által! A «Methodizmus mint szabad és népies egyház» című beszédében a püspök különösen rámutatott annak a ténynek az áldásos voltára, hogy minden methodista tag a saját elhatározásából lett azzá, nem született tagnak, mint az államilag elismert egyházaknál s bármikor szabadon kiléphet abból. Minden kül és belmissziói munkát, kórházakat és árvaházakat, aggok otthonát az egyház a tagok szabad önkéntes adakozásából tartja fenn. Adókényszer nincs. Mi methodista hallgatók a beszéd hatása alatt valóban örültünk, hogy ennek az egyháznak tagjai lehetünk s kérjük az Urat, terjesszen még sok-sok áldást az Istentől elfordult emberiségre éppen a mi egyházunk gyönyörű szervezete által.

Wobith stuttgarti prédikátor az «Evangelist» szerkesztője hatalmasan szolgált az Igével.

Április 19-én vasárnap délután gyönyörű «énekes» délutánunk volt. A bácskai egyházközségek énekkarai gyönyörű karénekeket énekeltek, közbe különféle szónokok hatalmas bizonyosságot tettek s ezen a délutánon valóban érezlünk az Ur jelenlétét s valami kimondhatatlan békeség szállta meg szívünket. — A prédikátorok, az évközben szükségessé vált változások miatt, mind a régi helyükön maradtak. Lerch és Drum Adolf diakonusokká, Werner Hafner és Móhr lelkészekké lettek avatva. A novisadi iskola be lett szüntetve, mert nem szolgálta a mi missziói célunkat. A srbobrani (Szttamási) árvaház Novisadra kerül s ugyancsak Novisadon lesz diakoniszaiskolánk és aggok otthona az iskola helyén. Az egész élére egy felügyelő bizottság került (tagja én is vagyok) amelynek igazgatója Jacob János superintendens, aki kimegy oda lakni. — A jövő évi konferencia Sekicen lesz. (Bácska).

Dr. W. F.

Konferenciák. A svájci konferencia Adliswilben 3—7-ig tart. A magyar misszió képviselője Baumann E. györfkönyi prédikátor. A délnémetországi konferencia Karlsruhe-ban lesz jun. 10—14-ig. Az északnémetországi pedig jun. 17—21-ig Bremen-ben. Mindkettőn Wallrabenstein J. nyiregyházi prédikátor képviseli a magyar missziót. Az Ur árássa gazdag áldását minden konferenciára, előadókra s hallgatókra.

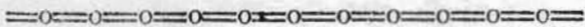
Palesztinának az 1922. évi első angol népszámlálás szerint 757,181 lakója van. Ezek közt 598,339 mohamedán, 83,957 zsidó, 1862 hindu és sikh, 73,024 keresztyén (15 vallás), 33,369 görögkeleti, 14,245 római katolikus, 11,191 görögkatolikus (egyesült).

Az irni-olvasni nem tudók száma az Egyesült Államokban. Hivatalos adatok szerint 4,319,905 ember nem tud irni-olvasni az Egyesült Államokban. Megdöbbentő adat, hogyha figyelembe vesszük, hogy mennyire fejlett az amerikai iskolarendszer s hogy ha figyelembe vesszük azt, hogy ebben az országban csakugyan mindenkinek módjában áll az írást és olvasást elsajátítani. Minden harminc ember közül egy analfabéta. Az analfabéták sorában 1,242,572 a született fehér amerikai, 1,763,740 a külföldi és 1,842,181 a néger. Az elemi és középiskolai kiadások egy esztendő leforgása alatt 1,580,671,926 dollárt tettek ki, szóval a kiadás fejenként 14 dollár és hatvanhét cent. Egy-egy tanuló költsége hatvannyolc dollárra és két centre rugnak. Az elmúlt esztendő folyamán 18,432,131 tanuló járt az amerikai iskolákba.

Egy amerikai methodista prédikátort, dr. Movre Jánost Korea szigetének kormányzója, Sah báró, egy ezüst virágtartóval s egy okirattal ajándékozta meg, melyet több magasrangú, japán kormányférfiu aláírt. A kitüntetés azért érte a methodista prédikátort, mert a japán iskolák nevelésügyének fejlesztésében hervadhatatlan érdemeket szerzett. A dr. Movre által több mint 20 évvel ezelőtt létesített iskolák még ma is az egész ország legjobb iskolái közé tartoznak. Dr. Movre vezetése alatt áll több mint 50 iskola, 185 benszületett tanítóval s 5 misszionáriussal. A népiskolákban 5000 tanulónál is több van, a felsőbb iskolákban még 550 sincsen.

Éhező gyermekek Oroszországban. Ukrajnában 1,360 000 éhező gyermek volt januárban. A kirgizek közt 320000 gyermek és 260000 felnőtt áll az éhhalál előtt. Sem a gyermekeknek, sem az ifjuságnak nem szabad istentiszteletre jární. Így tiszteli a szovjet az emberek vallás szabadságát.

Skandináviában a szabad egyházak mindjobban tértek hódítanak. Söderblom püspök felszólította a szabad egyházakat a közös munkára, amibe utóbbiak azonban még nem mehettek bele, mert szerintük erre a viszonyok még nem érettek. Svédországban a methodistákön s baptistákön kívül igen terjed az u. n. «missziói szövetség.» Ennek több mint 120000 tagja van. Még nem léptek ki az államegyházból, adót is odafizetnek, de külön egyházi épületeik vannak s szabad egyházat képeznek, kiknek saját prédikátoraik vannak.

Ne pereskedj!

Irország egyik kis szigetén két jómódu földműves ember élt. Jómódjuk miatt a többi szigetlakó irigyelte őket. Vagyonuk egy juhnyájából állt. Közös volt a nyáj, közösen gondozták. Idők folytán azonban úgy találták, jobb lesz, ha osztozkodnak a nyájon s ki-ki maga gondozza az övét. Szét is osztották. Mindegyiknek 50 darab jutott s még egy felmaradt. Ezzel mit kezdjenek? Egyik sem akart az őt jogosan megillető részről lemondani. Sokat vitakoztak, sőt veszekedtek. Végre is abban állapodtak meg, hogy ez az egy juh közös jószág marad. Nem-sokára az egyik tulajdonosnak gyapju kellett egy pár harisnyára. Elrendelte, hogy a szükséges gyapjut a közös juhról kell lenyírni. De a másik tulajdonos meg azzal érvelt, hogy a juh gyapjának a fele az ő tulajdona, ő meg nem engedni lenyírni. Így hát csak a gyapju felét nyírták le, a másik fele rajta maradt. Pár nap múlva azonban a félig lenyirt juhot holtan találták egy árokban. Egyesek azt állították, hogy megfázás következtében halt meg, mert csak az egyik fele volt lenyírva. Mások viszont azt állították, mikor az árkon átalakart ugrani, elvesztette egyensúlyát, mert csak félig volt lenyírva. Perre került az egész ügy. Addig pereskedtek, míg a perköltség felemésztette az egész nyáját s mindkét gazda koldusbotra jutott.

Ez igen tanulságos történet. Azt tünteti fel, hogy milyen viszonyok közé juttatja azokat, akik nem akarnak engedni vélt vagy tényleges igazságukból. A magyar közmondás azért mondja: Az okosabb enged. De az emberek olyanok, hogy mindig azt várják el, hogy ne ők, hanem a másik fél legyen az okosabb, azaz engedékenyebb. Arany János megénekelte a fülemüle című költeményében, hogy milyen csúnyán fizetett rá az a két gazda a fülemüle fütyyre, mert mindegyik a maga igazát védte, míg végre egy-

ba-főbe püfölték egymást s a törvénybe mentek. A per még szép kis aranypénzébe került mindegyiknek.

Nem láttad még azt a képet, kedves olvasó, amikor a két peres fél egy tehén végett összeveszve, az egyik huzza a tehén szarvát s azt kiabálja, hogy a tehén az övé; a másik fél meg a tehén farkát huzza s azt bizonyítja, hogy a tehén az övé, közbe, míg a két peres fél egymást szidja, egymással veszekedik — ott ül egy harmadik ember a tehén tőgyénél s telefeji a zsőtért!

Aki Jézus Krisztusnak igaz tanítványa, az nem pereskedik, hanem eltűri, hogy aki őt jobb arcára veri, az még a bal arcra is verjen néhányat; aki ei akarja tőle venni felső kabátját, annak az alsó ruhát is odaadja. Vagyis a békeség kedvéért Jézus követője inkább eláll igazának s jogainak védelmétől s szó nélkül eltűri a gonoszt, eltűri az igazságtalan bánásmódot és elnyomatást.

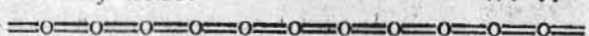
Tudsz-e már igazságtalan elnyomatást, csendes, nem zugoló szívvel, sőt örömmel és háláadással elviselni?

Kedves ifju, gondold meg, hogy éppen az ifjak szokták jogaikat s igazságukat nagyon hevesen védeni, ami miatt aztán igen sokszor összeszólalkozások, sőt tettelegességek is származnak.

Tudok példát arra, hogy egy hívő embernek a szomszédja azt állította, hogy a kerítés nem áll a telek közepében. Kérte a hívő embert, engedje meg, hogy egy öllel arrébb tegye, hogy az ő udvara ezáltal nagyobb legyen. Mit tett a hívő ember? A törvény az mondja, hogy bekerített helyből a szomszéd nem követelhet semmit az ő telke javára. A hívő ember Jézus tanítására gondolva mégis megengedte, hogy telkéből egy ölnyit elhassítson a szomszéd az ő udvara javára. Tehát látszólag sok területet vesztett a hívő. De csak látszólag. Mert mit tett a jó Isten, aki mindeneket lát és mindeneket tud? Ugy megáldotta a hívő ember kertjét, hogy annyi termése még sohasem volt, mint akkor, mikor eltűrtte a jogtalanságot s a béke kedvéért nem ment perre.

Kedves ifju, légy bölcs, légy engedékeny, ne bizonyítsd mindig a magad igazát — az okosabb, a Krisztushoz hasonlóbb — enged. Az Ur pedig áldását adja az engedékeny, békülékeny félre!

W. J.

Az Isten beszéde = egészséges tudomány.

A Szentírás, a Biblia, az Istennek beszéde az az egészséges tudomány, melyre okvelein szükséged van. De te talán a Bibliát egyáltalában nem ismered. Talán hallottál róla, vagy meg van a könyvtáradban, fel is nyitottad olykor,

de rövidesen félre tette, mint egy unalmas régimódi könyvet, mely nem a modern emberek számára iratott.

Tévedsz kedves olvasóm, egy könyv sem olyan modern, mint a Biblia, mindig új; Isten maga szól hozzád személyesen, feltárja előtted igazi valódát, megismerteti Önmagát veled.

Talán ismered a világirodalom jeleseit, a magyar klasszikusokat, de vajjon ki tudják ezek fölteni az űrt szívedben, mely kevesebb tartalommal nem elégszik meg, mint Istennel.

Mennyiféle egészségtelen tudomány van e világban s mennyire kapkodnak utána az emberek.

Ne az ujsággal táplálkozz mindennap. Arra van idő, hogy az ujságok cikkeit eleitől-végig elolvasd, de hogy a Bibliát olvasd, arra nincs idő, pedig a Biblia egyetlen verse, ha szívedbe, elmédbe, emlékedbe vésed s a minden nap iéletben praktizáld, több áldást, örömet nyújt neked, mint egy egész ujság vagy könyv.

Vigyázz, ne olvass össze-vissza válogatás nélkül mindenfélét, mert nem vonhatod ki a hatása alól magadat annak, amit olvastál, erkölcstelen, hitetlen könyvek, erkölcstelen, hitetlen embereket nevelnek.

Ismerned kell a Bibliát, mert ez Istentől adott zsinórmérték a jó és rossz közötti különbségeit. A Biblia tanít meg téged arra, hogy mi kedves és mi utálatos Isten előtt.

Sokan nem ismerik a Biblia nagy értékét, nem tudják, hogy ez a könyv Istentől származik, utmutató az üdvösség útján.

Hány millió lelket megmérgeztek már a hitetlen gonosz könyvek.

De hála legyen Istennek, hogy vannak azért lelkek, akiket nem térített le az egyszerű gyermeki hit útjáról a világi tudományok bódító narkotikumai. Sőt egyesekben a tudományok által szerzett szélesebb látókör a hitélet mélyítésére szolgált.

Talán jó hazafi vagy, fájlalod, hogy Magyarország oly kicsiny, szeretnéd, hogy ismét nagyra lenne. Pedig nem vagy jó hazafi mindaddig, míg nem féled igazán az Istent, mert ha nem becsülöd meg az Isten törvényét, hogyan tudod megbecsülni a földi törvényeket. Imádkozz, hogy terjedjen az Isten Igéje, ez az egészséges tudomány a mi magyar népünk között.

Jöjj kedves lélek, miért vesznél el a bűnben, az Ur Jézus már régen keres téged, de te eddig nem akartad követni. Nem vagy senki előtt oly drága és becses mint Isten előtt, hiszen

Ő egyetlen Fiát oda adta a te halhatatlan lelkedért. Ne utasítsd vissza ezt a szeretetet, mely a legnagyobb áldozatra képes volt éretted.

Rémay.

ANYÁKNAK

Postscriptum! A bőrápolás és ruházkodás.

A bőrnek igen fontos szerepe van az ember egészségében. Fődolog itt is a tisztaság. Minden gyermeket legalább kétszer kellene hetenként meleg fürdőbe tenni. Utána a fürdőviznél hidegebb vízzel kell lemosni vagy meleg szobalevegőben egy ötperces légfürdőt venni. Az alsóruha legyen mindig tiszta. Gyakran kell fehérneműt váltani. A ruhát többször szellőztetni kell a napon. Nem jó az összes ruhát, felső és alsó ruhát egy rakásra dobni. A ruha legyen olyan, hogy a test felületét érje a levegő. Itt-ott csodadolgokat lehet látni, ha egy-egy gyermek vetkőzik. Egy csomó mellény, svetter, ing kerül le a gyermekekről. Így puhulnak el a gyermekek s így fázhatnak meg könnyen. A ruházkodásnál legyen az a jelszavunk: vékony ruha! Hisz nem élünk Szibériában. A künn játszó gyermekek nem fáznak meg egykönnyen. Gallért, harisnyakötőt, miedert s minden egyéb szűk ruhát, ami a vérkeringést akadályozná, nem szabad a gyermekekre adni.

Nagyon egészségesek a légfürdők. Minde-nütt hozzá lehet jutni. Edzik a bőrt s növelik a megfázással szemben az ellenállóképességet. Ha csak a reggeli mosakodás és öltözködés közben veszik a gyermekek a légfürdőt, már igen előnyös az egészségükre. Légfürdőt lehet venni a szabadban s a szobában; a gyermekek különösen szeretik, sokkal jobban, mint a hideg vízzel való ledörzsöléseket. Ha a légfürdőhöz még napfürdőt is lehet venni, akkor különösen jó. Nyáron nagyon jó, ha a gyermekek a szabadban fürödnek.

A hajápolásról is szólok pár szót. Legjobb hajadonfővel járni. Csak ha nagy a hideg, vagy a meleg, vagy esik az eső, akkor takarjuk be a fejet, különben télen-nyáron hajadonfővel járhatnak a gyermekek. A hajadonfővel járónak sokszor kell fejet mosni.

A lábbeli legyen kényelmes, ne nyomja össze a lábujjakat. Ameddig az időjárás csak engedi, járjanak a gyermekek meztláb vagy szandálban. A lábukat ilyenkor természetesen naponta meg kell mosni. Jegyezze meg tehát minden szülő: ne sajnálja gyermekétől a levegőt, a napot, a vizet!

Értelem Dr. Sanítás.

A nyíregyházi ifjuság vasárnap délutánonként a gyülekezet betegeit meglátogatja s egy pár ének elénekülésével megörvendeztetni őket s hozzátartozóikat.

Dr. Jacobynak élete s működése.

Zsidó család gyermeke volt. 1813. október 21-én született Ó-Strehlitzben, Mecklenburgban. 1838-ban kivándorolt Amerikába s Cincinnatiában telepedett le, mint tanító. Pár évvel előbb kezdte Cincinnatiában. Dr. Nast a legelső methodista prédikátor a németek közt hirdetni az evangéliomot. Dr. Jacoby is felkereste a német gyülekezet istentiszteleteit. Igaz, hogy csupa kíváncsiságból. Dr. Nast a római levél 1., 16. versének e szavai alapján prédikált: «Mert én nem szégyenlem az evangéliomot, mert Isten hatalma az üdvözülésre minden hívő számára, először zsidó, aztán görög számára.» Prédikációjában dr. Nast egyebek között ezeket is mondotta: «Lehet, hogy van körünkben most is egy Saulus, akit az Ur Paulussá akar átalakítani.» Ez a pár szó nagyon hatott dr. Jacobyra. Ő maga erről azt mondja: «Ettől az Igétől többé nem tudtam szabadulni. Eddig szerettem a világot s a bűn fogva tartott, de most kezdtem mind-ezeket gondolkodni. Tizenkét napig, komolyan kerestem az Urat. Így érkezett el ó-év estéjén a virrasztó éjszaka. (Igazi methodista szokás!) A hívők mély csendben imádkozva fogadták az újévet s örültek, hogy az Urral kezdhetik az újévet; örültek annak, hogy ők Isten gyermekei lehetnek. Az Ur megkönyörült rajtam, megismertette magát énvelem is s békesség, meg-szentlélek szállt lelkembe. Tudtam, hogy bűneim meg vannak bocsátva, hogy Isten kegyelme enyém. Igazán boldog újévre virradtam.»

Igy ír megtéréséről maga dr. Jacoby. Alapos előkészület után az Ur Németországba vezette szolgáját. Mózes is sok-sok éven át előkészült a pusztában, míg az Ur megbízhatta népének vezetésével s kormányzásával. Csendes magányban fejlődik az értelem, világ zajában a jellem.

Dr. Jacobynak igen sok oly tulajdonsága volt, amely fájának, a zsidónépnek jó tulajdonsága. T. i. vállalkozási szellem, kitartás, üzleti talentum, szónoki tehetség. Mindezekkel dr. Jacoby rendelkezett. Jellemre nézve bátor, előzékeny, barátságos, megnyerő modoru volt és igen nyugodt.

Németországba ő hozta a methodizmust. Amint Amerikából megérkezett Bremenbe, mindjárt a nagy nyilvánosság elé állt. Egy nagy termet kibérelt s az újságokban közhírré tette, hogy ő, mint az amerikai methodizmusnak képviselője, istentiszteleteket fog tartani. Ez a hír ötéves magával hozta azt, hogy igen sokan megjelentek az általa rendezett istentiszteleteken, akik közül később sokan a methodista gyülekezet

tagjai lettek. Vasárnapi iskolát alapított, amelyet igen sokan látogattak. A gyerekeket ellátta bibliai versekkel, kis kartonlapokon, amiket a gyermekek szívesen megtanultak könyv nélkül. Ez akkoriban még nagy újság volt.

Mindjárt munkája kezdetén egy énekeskönyvet is nyomtatott a gyülekezeti élet élénkítése céljából. Nemsokára egy lapot is szerkesztett s kiadott «Der Evangeliss» címmel. A gyermekek részére pedig kiadta a «Kinderfreund» című lapot. Ez a két lap igen nagy kelendőségnek örvendett. Az «Evangeliss»-re azt a feliratot nyomtatta: «Aki ezt a lapot ingyen kapja, annak részére amerikai barátai fizetnek elő.» Ez igen sok embert nagyon kellemesen érintett, mert nem is tudták, hogy Amerikában barátai vannak.

Mikor a lapok és a különböző nyomtatványok nagyon felszaporodtak, akkor saját nyomdát alapított. Bremen külvárosában, amely a mai napig létezik s rengeteg nyomtatványt állít elő s igen sok áldás kuforrásává vált már.

Németországban nem ment minden akadály nélkül a methodista istentiszteletek bevezetése. Mikor hatalmaskodással el akarták tiltani dr. Jacobyt az istentiszteletek tartásától, akkor Bismarckhoz fordult, a vallásszabadság megoltalmazását kérve tőle s Bismarck kijelentette, hogy senkinek sincsen joga a methodisták munkáját megakadályozni. Bismarck nemcsak, hogy ezt kijelentette, hanem gondja volt arra is, hogy a törvény ellen vétőket és a vallásos emberek basáskodó hitosiági közegeket felelősségre is vonja.

Dr. Jacobynak finom érzéke volt akkor, hogy az isteni gondviselés útjait s Isten akaratát tisztán lássa s megértse. Így mikor arról értesült, hogy egy Rodemeyer nevű tanító vágyat érez a missziói munkában való szolgálatra, Jacoby egy-kettőre tisztában volt azzal, hogy neki most gondoskodni kell oly alkalomról, ahol fiatal emberek előkészülhetnek az igehirdetői hivatatra, ha Isten lelke erre indítja őket. Nemsokára szerzett is erre megfelelő ingatlant s megalapította az első prédikátorképzőt. Tényleg akadt is több fiatal ember, aki belépett ebbe az iskolába s később az Ur országában kiváló szolgálatokat teljesítettek. Közöttük volt Rodemeyer, Sulzberger, Gebhardt, Odinga, Mann, Messmer. Később a prédikátorképzőt áttették a Majna melletti Frankfurtba, ahol ma is nagy áldással működik s egész Európából látogatják. A magyarországi methodista gyülekezetek prédikátorai is itt nyernek négy évi kiképzést.

Jacoby azonban nemcsak felebarátainak lelki szükségleteiről gondoskodott, hanem azzal is törődött, hogy anyagilag is jobb viszonyok közé juttassa. Erre felhasználta belföldi és külföldi összeköttetéseit.

Jacoby az Ur kezében áldott eszköz volt. Igen sok ember általa találta meg Jézus Krisztusban a Messiást, lelke Megváltóját.

Szükségesnek tartom megemlíteni a mai viszonyok között, mikor a keresztyének úgy gyűlölik a zsidókat, hogy az Ur nem szűnt meg a különböző népeknek éppen a zsidók által nagy és maradandó áldásokat juttatni.

Igy dr. Jacoby volt hivatva az Urtól arra, hogy Németországba behozza a methodizmust. Ugyancsak egy zsidó embert használt fel az Ur arra, hogy Németországba a baptizmust bevigye: Körbner Gyula volt az illető zsidó, aki a baptisták legjobb énekköltője volt. Aztán ott van Neander, a berlini egyetem díszje, az egyháztörténelem kiváló tudós tanára, a lutheránus egyháznak büszkesége, ő is zsidó volt. Ő általa sok-sok theológus találta meg az utat Jézus Krisztushoz, mint Megváltóhoz. Ez csak három oszlop a sok zsidókeresztyén közül, akiket az Ur adott a különböző egyházfelekezeteknek s népeknek. Életük által az Ur országának tettek jó szolgálatot. Erre a tényre gondoljunk ma, mikor oly nagy az antiszemitizmus. Jézus igaz követői nem lehetnek antiszemiták.

Frank lelkész után szabadon

W. J.

Halál és feltámadás. Dr. Luther Márton egy helyen ezeket írja: Jézus Krisztus feltámadt a halottak közül; hogy ezt a hitcikket jól megértjük s megtartsuk, ehhez igen erős, szilárd hit kell. Épen azért ezeket a szavakat: **Krisztus feltámadt a halottakból**, olyan óriási nagy betűkkel kiírni, hogy egy betű oly nagy legyen, mint a templom tornya, sőt érjen fel az égig, hogy semmi mást ne lássunk, ne halljunk, ne gondoljunk s ne tudjunk mint ezt a hitcikket! Ha ezt igazán hinnők, akkor szívesen élénk s szívesen hainánk meg. Mert Jézus nemcsak az ő saját személye számára győzte le a halált s támadt fel, hanem térted is; csak vonatkoztasd önmagadra, mert veled együtt támadhatsz fel s veie együtt örök életet élhetsz!

A nevelésről. A szülő úgy nevelheti gyermekét legjobban hívő, istenfélő életre, ha maga is hívő. Vak nem vezetheti a világtalant. Sokszor kell tapasztalni, hogy a csirke okosabb akar lenni a tyuknál, vagyis a fiatalok sokszor okosabbnak gondolják magukat az öregeknél. Egy apa, aki ilyen tapasztalatokra tett szert, ezeket mondta: Mikor fiaim 14—20 évesek voltak, akkor többet tudtak mint én; mikor 25 évesek voltak éppen annyit tudtak; mikor 30 évesek lettek, akkor meghallgatták tanácsaimat; mikor 35 évesek lettek, már tanácsomat kérték s ha 40 évesek lesznek, akkor felismerik, hogy a csirke mégsem okosabb a tyuknál!

Ut 7, 14
Isteni útmutatás az élet útjára. A földi élet olyan mint egy nagy utazás. Válaszd ehhez az utazáshoz a következő dolgokat: Utad céljaul — a mennyet. 1. Pét. 1. 4. — Elválhatatlan utitársadul — a Megváltót. Luk. 24. 15. Oltalmul — az angyalokat. Zsolt. 91. 11. Utmutatóul a szentírást, Zsolt. 119. 27. 105. Utlevélnek a szeretetet. Ján. 15. 35. Utiköltségnek — Istennek gazdagságát. Róm. 8. 32. Utí pálcának — a reménységet. Róm. 12. 12. Tilalom jeléül — a keresztet. 1. Pét. 4. 1. Pihenőül és felülülésre utközben — Isten házáat és az Ur asztalát. Máté 11. 28. Az ellenségek meggyőzésére — a hitet. Efez. 6. 16. Utazásod szerencsés befejezésére — Istennek gyermeimét. Fil. 1. 6.

Az igazi szeretet. Az igazi szeretet áldozatot tud hozni, le tud mondani valamiről. Nézzük a menyasszonyt és vőlegényt. Ha igazán az Ur gyermekei vagyunk, akkor Jézus a mi vőlegényünk, akin mi hívők, mint az ő menyasszonya, igaz szeretettel csüngünk. A menyasszony valahova meg van hívva. A vőlegénye nincsen helyben, nem tudja megkérdezni, hogy elfogadja-e a meghívást. Irti nem tud neki, mert a válasz idejében ugysem érne ide. Mit tegyen? Menjen, ne menjen? Vajjon tetszik-e a vőlegénynek, ha elmenne? Mitevő legyen? Ha igazi menyasszony, akkor azt mondja: «Mivel nem tudom, hogy vőlegényem mit szól hozzá, azért inkább itthon maradok, mert annyira szeretem, hogy ezzel nem akarnám megszorítani!» — Ha valaki pedig sajnálná a menyasszonyt, hogy ime milyen rabságban van, nem tehet szabadon, ami neki jól esik, akkor a menyasszony mosolyogva azt mondaná: «Dehogy vagyok rabságban, ha áldozatot kell hoznom s valamiről lemondanom, azt szívesen teszem, szeretetből teszem s így nem nehéz, hanem könnyű az áldozat»

Vajjon neked nehezedre esik-e még Krisztus, a vőlegény kedvéért áldozatot hozni, vagy valamiről lemondani? Ha igen, akkor még nem szereted igazán a vőlegényt!

Karácsonyi hadjárat. Isten ellen. A leningrádi bolsevista ifjuságé a dicsőség, hogy fenti cím alatt a karácsonyi ünnepeket megelőzőleg 20 zárt gyűlésen vallásellenes felolvasásokat s előadásokat rendezett. Előadásaik tárgya ez volt: «A tudás legyőzi a hitet». Ezen előadásokhoz Sinovieff egy felhívást bocsátott ki, melyben szóról-szóra ezeket olvassuk: «Idejekorán kell az Istent megtámadnunk. Le fogjuk őt győzni még a legmagasabb égben is s bárhova menekül is, guzsba kötjük. De azzal is tisztában kell lennünk, hogy a mi országunkban, melyben legtöbbször parasztok laknak s ahol a kultura és nevelésnek még csak a kezdetén állunk, nagyon elővigyázatosnak kell lennünk, sokkal elővigyázatosabbnak, mint eddig voltunk.» Szegény ország az, ahol az ifjuságot ilyen szellemben nevelik. Milyen romlás és pusztulás fog még ezen a szerencsétlen országon végig

söpörni. Mert áll az az Ige: «Ne lévelyegjetelek. Isten nem enged gunyt üzni magából, mert amit vet az embert, azt fogja aratni!» (Gal. 6. 7.)

Isten ígéje marad mindörökké. Hányszor megkísérelték már az emberek, hogy a bibliát megsemmisítsék. Kigunyolták, a máglyára dobták, tudományosan megcáfolták s a biblia még mindig él, sőt napról-napra több bizonyítékát adja annak, hogy él. A biblia egy-egy szava képes volt mélyen megszorodott embereket megvigasztalni, képes volt bünbe merült emberek lelkiületére figyelmeztetőleg hatni, úgy, hogy azok bűnös életüket abbahagyták s új utra tértek. Olyanok, akik az iszákosság rabságában voltak, megszabadultak az Ige segítségével. Egyetlen más könyvből nem áradt szét annyi áldás, mint a bibliából. Azért nem is emberek szavát foglalja magában a biblia, hanem Istennek ígését. Ha a biblia túlélte eddig minden támadóját s üldözőjét, ellenségét, akkor biztosan túléli az ezután következő támadásokat s tudományos kritikákat.

Egy férfitársaságban felvetették a kérdést, milyen könyvet vinnének magukkal a börtönbe, ha arról lenne szó, hogy életfogytiglan bezártnak. Az összesek bibliaellenes emberek voltak. Az egyik ilyen, a másik amolyan könyvről beszélt. Végre azt mondta az egyik, hogy ő a bibliát vinné be! Ennek az egynek adtak igazat, miután gondolkoztak ennek szavain!

Kiss R. Bpest. Szép cikkét a szent harcban első helyre tettem fontosságánál fogva. Állandó közreműködését kérem. A központban sokkal liamarabb tudnak meg olyan dolgokat, amelyek nekünk a vidéken esetleg elkerülnek figyelmünket. Közreműködését hálással köszönöm.

J. F. Bpest. A beküldött észrevételeket talán a jul. számban hozom. Nagyon sok találat s értékes van benne, jó lesz ha az olvasók is megismerik. Két izben írt lev. lapjaim egyikére sem válaszoltál.

L. J. Bpest. Tintád elfogyott, vagy tolad rozsdásodott be? E számba sem küldted a beígért rovat részére Szólok cikket. Így egy értékes rovat üresen marad. Én egyedül nem győzöm az összes rovatokat.

Predikátor testvéreimnek. Nem cikkeket kérek, csak legalább annyit, hogy értesítsetek arról, mi történik egy-egy gyülekezetben. Biztos, hogy nálatok is történik valami. Tagfelvétel, bejegyzés, röpírat osztogatás, kirándulás vagy más efféle, amiről érdemes lenne a lapban megemlékezni.

S. A.-né. Rég nem kaptam oly mélyen li-vő szívből jövő sorokat, mint amilyenek az Ön levelében vannak. Egyik legkedvesebb emlékeim közé sorozom ezt a kedves levelet. Azokat a könyveket megíatta a jó Isten. Számon tartja. E nemes vetésből egyszer mindketten aratni fognak, ebben biztos vagyok. Az Ur Jézushoz, szenvedésen vezet át. Csak nézzenek továbbra is hűségesen a hitnek fejedelmére s bevégezőjére, Jézus Krisztusra. Még minden jó lesz! Még fogják dicsérni s magasztalni az Urat ezekért a nehéz, szenvedésekkel teli utakért! Akit szeret az Ur, azt sújtja! Miért? Hogy igazi fiává fogadliassa. Már úgy szeretnék személyesen találkozni mindkettejükkal. Mikor lehetne? Hol? Igaz testvéri szeretettel köszöntöm a szenvedések tűze által megpróbált mindkét testvéremet! — A szép és értékes levél valamely legközelebbi számban lát napvilágot! Istenünk áldása kísérje!

Junius.

- hétfő:** Ján. 3., 16–21. Ap. csel. 10., 42–48. Vitéz harcos az Ur; az ő neve Jehova. Móz. 15., 3. Ama vigasztaló pedig a Szent Lélek, akit az én nevemben küld az Atya az mindenre megtanít majd titeket. Ján. 14., 26.
- kedd:** Ap. csel. 2., 14–36. 5. Móz. 30.; Ez a mi Istenünk, a szabadításnak Istene és az Ur Isten az, aki megszabadít a haláltól. Én rém fogság és nyomoruság következik, de semmivel sem gondolok, az én életem sem drága nekem, csak hogy elvégezhessem az én futásomat örömmel. Ap. csel. 20., 23–24.
- szerda:** Ap. csel. 2., 37–47. 5. Móz. 32., 45–52. Az Ur szegénnyé tesz és gazdagít, meg-aláz és felmagasztal. 1. Sám. 27. Mert akinek van, annak adatik és bővelkedik, de akinek nincs, az is elvételik tőle, amije van. Mát. 13., 12.
- csüt.**: Ap. csel. 3., 1–11. 5. Móz. 34. Várom az Urat, várja az én lelkem és bizom az ő ígéletében. 130. zsolt. 5. Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet. Ján. 14., 23.
- péntek:** Ap. csel. 3., 12–26. Józs. 1. Az ország pedig és a hatalom és az egész ég alatt levő országok nagysága átadatlik a magasságos egnek szent népének. Dán. 7., 27. E világnak országai a mi Urunké és az ő Krisztus-sáé lettek, aki örökkön örökké uralkodik. Ján. jel. 11., 15.
- szombat:** Ap. csel. 4., 1–12., Es. 6., 1–8. Áldjad én lelkem az Urat és meg ne feledkezzél semmi jótéteményéről. 103. zsolt. 2. A

- békesség Istene tegyen készségesekké titeket minden jóra. Zsid. 13., 21.
- 7. vasárnap:** János 3., 1—15. Róm. 11., 33—36. Az Ur megváltottai megtérnek és ujjongás között Sionba jönnek, és örök öröm fejkön, vigasságot és örömet találnak; és eltűnik fájdalom és sóhaj. Es. 35., 10. Boldogok azok, akik a bárány menyegzőjére hivatalosok. Ján. jel. 19., 9.
- 9. kedd:** Ap. csel. 4., 13—23. Józs. 3. Tekints reám és könyörülj rajtam, amiképen szoktál 119. zsolt. 132. Isten légy irgalmas nékem bűnösnek. Luk. 18., 13.
- 10. szerda:** Ap. csel. 4., 24—37. Józs. 4. Én pedig, szól az Ur, tüzfal leszek körülöttem és megdicsőítem magamat ő benne. Zak. 2., 5. Aki győz, örökségül nyer mindent. Ján. jel. 21., 7.
- 11. csüt.:** Ap. csel. 5., 1—16. Józs. 5., 10—15. És örvendez bennök, ha jól cselekedhettek velök. Jer. 32., 41. Ma lett idvessége ennek a háznak. Luk. 19., 9.
- 12. péntek:** Ap. csel. 5., 17—28. Józs. 6., 1—21. Mily számtalanok a te műveid Uram. 104., zsolt. 24. Tekintetek az égi madarakra, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csürbe nem takarnak; és a ti mennyei atyátok el tartja őket. Mát. 6., 26.
- 13. szombat:** Ap. csel. 5., 29—42. Ezs. 44., 1—6. Örüljetez Istennek, mert Ő az árváknak atyja, özvegyeknek bírja. 68. zsolt. 5., 6. Az öltözet felől mit aggodalmaskodtok. Mát. 6., 30.
- 14. vasárnap:** Luk. 16., 19—31. Ján. 4., 16—21. Istennel hatalmasan cselekszünk. 108. zsolt. 14. Ti azért így imádkoztatok: «Mi Atyánk ki vagy a mennyekben.» Mát. 6., 9.
- 15. hétfő:** 104. zsolt. 24—25. Józs. 7., 1—9. És elmélkedem minden cselekedetéről és tetteidről gondolkodom. 77. zsolt. 13. Mert nem tehetjük, hogy miket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk. Ap. csel. 4., 20.
- 16. kedd:** Hazugságai gyógyítják az én népem, mondják: Békesség, békesség és nincs békesség. Jer. 6., 14. Vajha megismerted volna te is, amik néked a te békességedre valók. Luk. 19., 42.
- 17. szerda:** Ap. csel. 7., 1—18. Józs. 10., 1—14. Vezess engem a te igazságodban és taníts engem. 25. zsolt. 5. Kegelem néktek és békeség attól, aki van, aki vala, és aki eljövendő. Ján. jel. 1., 4.
- 18. csüt.:** Ap. csel. 7., 19—41. Józs. 23. Imé az Ur hirdettei magát mind a föld határáig. Ezs. 62., 11. Valaki pedig elveszti az ő életét én érettem és az evangéliomért, az megtalálja azt. 8., 35.
- 19. péntek:** Ap. csel. 7., 42—59. Józs. 24., 1—
15. Megőrzi az Ur az ő kegyeltjeinek lelkét; 97. zsolt. 10. Eredj haza a tiedhez és jelentsd meg nekik, mily nagy dolgot cselekedett veled az Ur. Márk. 5., 19.
- 20. szombat:** Ap. csel. 8., 1—25. Péld. 9., 1—10. Kialts teljes torokkal, ne kiméld, mint a trombita, emeld fel hangodat és hirdesd népemnek bűneit. Ezs. 58., 1. Bétőt az idő és el közelített az Istennek országa; térjetez meg és higjetez az evangéliumnak. Márk. 1., 15.
- 21. vasárnap:** Luk. 14., 16—24. 1. Ján. 3., 13—18. Óh csak félnök az Urat, a mi Istenünket. Jer. 5., 24. Szenteltesék meg a te neved. Mát. 6., 9.
- 22. hétfő:** 106. zsolt. 1—6. 40—48. Józs. 24., 16—32. Magatok láttátok, hogy az égből beszélttem veletek. 2. Móz. 20., 22. Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak. Mát. 6., 24.
- 23. kedd:** Ap. csel. 8., 26—40. Bir. 28—23. Imé, minden barátaitok megszégyenülnek. Ezs. 44., 11. Neféj te kicsiny nyáj; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az országot. Luk. 12., 32.
- 24. szerda:** Ap. csel. 9., 1—9. Bir. 6., 1—18. Ne gyüld a te atyád fiát szivedben. 3. Móz. 19., 17. Mert egy a ti Mesteretek, Krisztus; ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. Mát. 23., 8.
- 25. csüt.:** Ap. csel. 9., 10—21. Bir. 6., 19—32. Akik szerititek az Urat, gyüldjetez a gonosz. 97. zsolt. 10. Valaki azért vallást tesz énrolam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt. Mát. 10., 32.
- 26. péntek:** Ap. csel. 9., 22—30. Bir. 6., 33—78. Lásd én adok ma előttökbe áldást és átkot! 5. Móz. 11., 26. Uram, hagyj békét néki még ez esztendőben, ha pedig nem terem gyümölcsöt, azután vágd ki. Luk. 13., 8—9.
- 27. szombat:** Ap. csel. 9., 31—43. EEzs. 12. Én vagyok az Ur a te gyógyítód. 2. Móz. 15., 26. Mit akarsz, hogy cselekedjek veled. Luk. 18., 41.
- 28. vasárnap:** Luk. 15., 1—10. 1. Pet. 5., 6—11. Az én ivemet helyeztem a felhőkbe s ez lesz jele a szövetségnek közöttem és a föld között. 1. Móz. 9., 13. Jöjjön el a te országod. Mát. 6., 10.
- 29. hétfő:** 107. zsolt. 1—15. Bir. 7., 9—23. Jó az Ur azoknak, akik várják őt. Jer. sir. 3., 25. Ha ákkora hitetek volna, mint a mustár mag, semmi sem volna lehetetlen néktek. Mát. 17., 20.
- 30. kedd:** Ap. csel. 10., 1—23. Rut. 1. Akik hallják, mindama jót, amelyet én cselekszem velök, félni és rettegni fognak. Jer. 33., 9. Mert nagy dolgokat cselekedék velem a Hatalmas; és szent az ő neve. Luk. 1., 49.